

Clyne, Harold Bernard
Corporal
Queen's Own Rifles Regiment
Royal Canadian Infantry Corps
C64183

Harold Bernard Clyne wordt op 23 maart 1915 geboren als zoon van James Henry Clyne (1874-1943) en Ella Jane Doyle (1874-1954) uit Perth, Ontario. Zijn ouders trouwen in 1899 en krijgen een gezin van twaalf kinderen.

Het gezin Clyne is van Duitse en Ierse afkomst en bestaat uit Carmel (1900-1988), Evelyn (1901-1975), Viola (1903-1981), Martina (1903-1990), Alphonsus (1905-1968), Gertrude (1906-1983), Gordon (1908-1908), (Joseph (1910-1918), Earl (1911-1973), Adelaide (1913-1986), Harold (1915-1945), Merlin (1917-1991).

Harold Clyne groeit op op de familieboerderij die al twee eeuwen eigendom is van de Clynes. De Bathurst Township-boerderij gaat terug naar de militaire nederzetting in de omgeving van Perth in 1819 met landsubsidies aan voormalige soldaten. Zijn over-over-over-overgrootvader, Pierre Klein van Vlaanderen, heeft in de Napoleontische oorlogen gevochten als sergeant bij het Meuron's Foot Regiment, maar bij zijn gevangenneming biedt hij zich vrijwillig aan om Groot-Brittannië te dienen in de oorlog van 1812 met de Verenigde Staten. Later verandert hij zijn naam in Peter Clyne. Harold zou de familieboerderij hebben geërfd als hij uit de oorlog was teruggekeerd.

Harold Clyne gaat een jaar naar de High School voordat hij naar het noorden vertrekt om te werken bij MacLeod-Cockshutt Gold Mine in Geraldton, Ontario. Als hij op 20 juni 1940 in dienst treedt, is hij 1,75 m lang en weegt hij 66 kg. Hij krijgt zijn opleiding in Camp Borden, Ontario en Sussex, New Brunswick. Hij scheept op 19 juli 1941 in en gaat van boord in Gourock, Schotland.

Hij begint bij het Queen's Own Rifles Regiment en stapt vervolgens over naar de Winnipeg Grenadiers en het Royal Regiment of Canada voordat hij zich weer bij het Queen's Own Rifles regiment voegt. In maart 1944 wordt hij benoemd tot waarnemend Lance-Corporal.

Uit zijn militaire gegevens blijkt dat Lance-Corporal Clyne op 6 juni 1944 in Frankrijk is geland als deelnemer aan de D-Day-invasie. Maar op 18 juli raakt hij gewond tijdens de Slag om Normandië en wordt hij in Groot-Brittannië aan zijn verwondingen behandeld in het Park Prewitt Hospitaal.

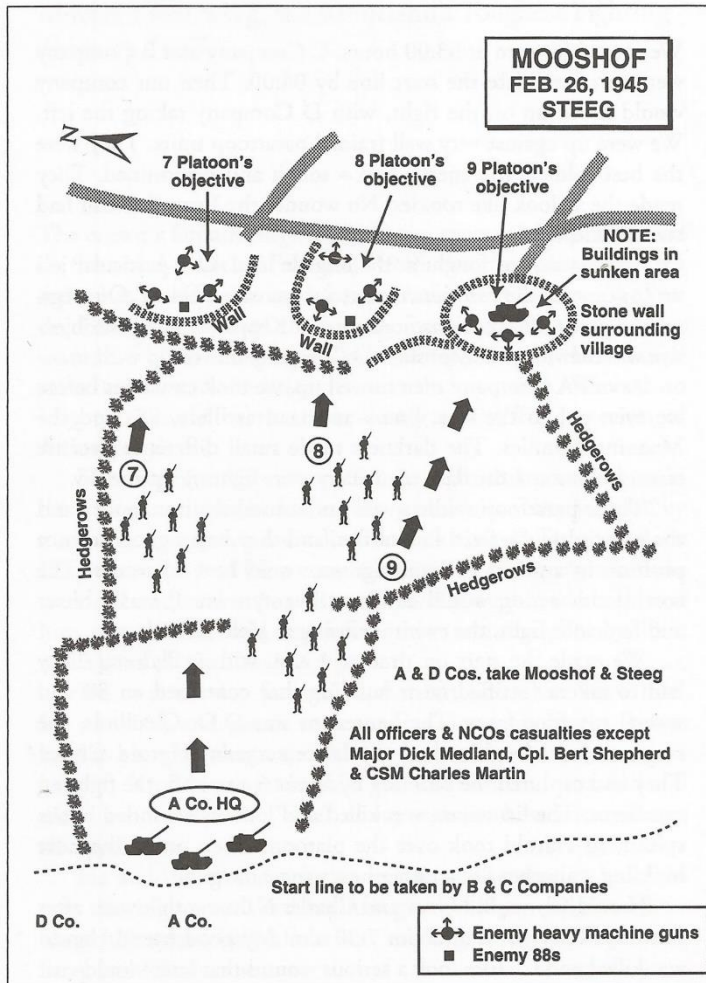
In zijn gepubliceerde memoires schrijft Sergeant-Major Charles Martin van het A-Compagnie in juni en juli 1944 over Harold Clyne, zijn Queen's Own wapenbroeder.

"Harold Clyne was ook een goede, stoere, allround man en een geweldige vriend", schrijft Sergeant-Major Martin in de Battle Diary: D-Day and Normandy to the Zuider Zee and VE Day.

Na zijn herstel wordt Lance-Corporal Clyne op 31 december 1944 teruggestuurd naar Noordwest-Europa en sterft hij op 26 februari 1945 bij Mooshof in Duitsland.

Gebaseerd op het verslag van de heer Martin van de slag bij Mooshof, schrijft de Canadese historicus Mark Zuehlke ook over de activiteiten van Harold Clyne in de oorlog in zijn boek *Forgotten Victory: First Canadian Army and the Cruel Winter of 1944-45*.

De Queen's Own Soldiers proberen de vijand uit enorm versterkte huizen in het gehucht Mooshof te verdrijven. "De Duitsers streden voor iedere meter. Ze leverden geweldig strijd. Ze gooiden alles naar ons. We deden hetzelfde met hen. Een dikke twee uur lang was het pure waanzin", zegt Major Dick Medland, de commandant van de A-Company in het boek van Zuehlke.

"Platoon No.7 werd geconfronteerd met hevige gevechten waarbij veel mannen omkwamen. Lance Sergeant Harold Clyne nam het over (van een gewonde Sergeant) en gaf leiding aan twee mannen in een gevecht om een tweede gebouw waarin nog een 88 millimeter kanon stond. Ze overwonnen de plaats om 07.30 uur, maar Clyne was dood." schrijft Zuehlke in zijn boek. (Clyne's rang van Sergeant is een veldpromotie die waarschijnlijk niet werd geregistreerd.)

Afbeelding: oorlogsverslag van de Queens Own Rifles.

Zoals veel slachtoffers tijdens gevechten, wordt hij begraven op een tijdelijke begraafplaats in Bedburg, Duitsland.

Na de oorlog wordt hij herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats in Groesbeek, graf **VIII. H. 14**.

Het Canadese leger kent hem postuum deze medailles toe - 1939-1945 Star, the France-Germany Star, the Defence Medal, the War Medal, and the Canadian Volunteer Service Medal with Clasp. Zijn moeder, Ellen Clyne, ontvangt ook het Memorial or Silver Cross, dat wordt uitgereikt aan moeders van wie zonen tijdens de oorlog in actieve dienst sterven.

Biografie beschikbaar gesteld aan Faces To Graves, met dank aan Kurt Johnson.

Bronnen:

- * Interviews met nicht Pat Torok of North Branch, Michigan, U.S.A.
- * *Forgotten Victory: First Canadian Army and the Cruel Winter of 1944-45*, Mark Zuehlke.
- * *Battle Diary: D-Day and Normandy to the Zuider Zee and VE Day*. Charles Martin.
- * Library and Archives Canada, WWII Service Files of War Dead, 1939-1947.
- * Veterans Affairs Canada, The Canadian Virtual War Memorial.
- * Perth Courier, Harold Clyne wounded July 18, 1944.
- * Queens Own Rifles Museum, history, timeline. Embarkment lists for June 6, 1944.
- * Lanark County Genealogical Society, online artikel over de nederzetting in Perth door soldaten na terugkeer uit de oorlogen van Groot-Brittannië en Canada in de 19e eeuw.